

# USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci navrhovatele:

**Navrhovatel:** Ing. J. S.

zastoupen Mgr. Michalem Staňkem, advokátem,  
se sídlem Opletalova 1525/39, Praha 1

proti

**Odpůrci:** Vláda České republiky,  
se sídlem nábřeží Edvarda Beneše 4, Praha 1

**o návrhu na zrušení usnesení vlády České republiky ze dne 23. 3. 2020 č. 281**

**takto:**

- I. Návrh na zrušení usnesení vlády České republiky ze dne 23. 3. 2020 se **o d m í t á.**
- II. Návrh na změnu předmětu řízení z usnesení vlády České republiky ze dne 23. 3. 2020 č. 281 na usnesení vlády České republiky č. 334 ze dne 30. 3. 2020 **s e z a m í t á.**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Navrhovatel **s e v r a c í** soudní poplatek zaplacený z podané žaloby ve výši 5 000 Kč. Částka 5 000 Kč bude vyplacena navrhovatel z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce navrhovatele Mgr. Michala Staňka, advokáta.

**Odůvodnění:**

1. Navrhovatel se návrhem, podaným u Městského soudu v Praze, domáhal zrušení usnesení vlády České republiky ze dne 23. 3. 2020 č. 281 o přijetí krizového opatření (publikováno pod č. 128/2020 Sb.), které označil jako opatření obecné povahy a které upravovalo podmínky vycestování pro tzv. pendlery. Uvedl, že chápe závažnost nastalé

pandemické situace a nutnost jejího řešení prostřednictvím odpovídajících omezujících opatření, usnesení vlády č. 281 však považuje za nepřiměřené. Odpůrce v napadeném usnesení vlády nad rámec již platných omezení pro pendlery stanoví, že výjimka z usnesení vlády č. 198 z 12. 3. 2020 a č. 203 z 13. 3. 2020 pro přeshraniční pracovníky na hranicích s Rakouskou republikou a Spolkovou republikou Německo se týká pouze osob, které vycestují na dobu delší než 21 kalendářních dnů, stanoví povinnosti těchto osob po návratu a poskytovatelům zdravotnických služeb rozhodnout o karanténě v délce 14 dnů. Tím je pendlerům pracujícím v uvedených zemích znemožněno vykonávat v článku 26 odst. 3 Listiny základních práv a svobod garantované základní lidské právo, a sice právo na získání prostředků pro své životní potřeby prací. Dané omezení se přitom nevztahuje na pendlery do Polska a Slovenska. Netýká se to ani řidičů nákladních vozidel stanovené kategorie. S dosavadními opatřeními vlády ve vztahu k pendlerům žalobce souhlasil, poslední usnesení vlády je nepřiměřené, v rozporu se základními tezemi proporcionality a zásadami zákazu diskriminace. Napadené usnesení vlády je neodůvodněné a tedy nepřezkoumatelné. Navrhl, aby soud napadené usnesení vlády pro nezákonnost a nepřezkoumatelnost zrušil.

2. Odpůrce ve vyjádření k podanému návrhu uvedl, že návrh je nepřípustný, protože napadený akt vydaný vládou není opatřením obecné povahy a nepodléhá přezkumu soudu ve správním soudnictví. Usnesení o změně opatření v oblasti přeshraničního zaměstnání bylo přijato v souvislosti s usnesením vlády č. 194 ze dne 12. 3. 2020, kterým vláda podle ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, vyhlásila pro území České republiky nouzový stav. Odpůrce poukázal na charakteristické znaky opatření obecné povahy, podle názoru odpůrce jde o normativní právní akt (právní předpis) sui generis. Jako takový nepodléhá přezkumu soudem. Podkladové usnesení o nouzovém stavu bylo vydáno v souladu s článkem 6 odst. 1 zákona o bezpečnosti České republiky, nejde o akt protiústavní. Poukázal na odůvodnění, které prezentoval ministr vnitra na tiskové konferenci po jednání vlády 23. března 2020. Napadený akt je přiměřený a zákonný prostředek použitý k dosažení cíle, kterým bylo předejít zhroucení zdravotního systému, jak se stalo v některých zemích. Přijatá opatření mají menší negativní dopad na společnost než kompletní kolaps zdravotnického systému. Odpůrce navrhl, aby soud návrh odmítl pro nepřípustnost, popř. zamítl pro nedůvodnost. Současně uvedl, že napadené usnesení vlády bylo s účinností od 31. 3. 2020 zrušeno usnesením vlády č. 344, platným do 12. 4. 2020.
3. Navrhovatel v dalším podání podal návrh na změnu, spočívající v tom, že za napadené opatření obecné povahy označil usnesení vlády č. 334 ze dne 30. 3. 2020. Dalším podáním poukázal na následná usnesení vlády týkající se pendlerů (usnesení č. 387) s tím, že nerozšiřuje okruh napadených částí opatření obecné povahy ani nerozšiřuje svůj návrh o další navrhované body. Pouze upozorňuje soud na existenci nových krizových opatření vlády, má za to, že soudní přezkum nelze vyloučit.
4. Městský soud v Praze se v prvé řadě zabýval otázkou, jaký charakter má usnesení vlády o přijetí krizového opatření, zejména se zabýval otázkou, zda jde o opatření obecné povahy, které by podléhalo přezkoumání správním soudem. Při posuzování této otázky vycházel soud z usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 4. 2020 sp. zn. Pl.ÚS 8/20. V uvedeném usnesení se Ústavní soud zabýval jednak otázkou charakteru usnesení vlády o vyhlášení nouzového stavu, současně se však zabýval i otázkou charakteru usnesení vlády o přijetí krizového opatření (bod V. 2. usnesení Ústavního soudu). Ústavní soud dospěl k závěru, že usnesení vlády o vyhlášení nouzového stavu není opatřením obecné povahy, ke shodnému

právnímu názoru dospěl i ve vztahu k usnesení vlády o krizovém opatření. Ústavní soud uzavřel, že jak usnesení vlády o vyhlášení nouzového stavu, tak usnesení vlády o přijetí krizového opatření má materiálně povahu jiného právního předpisu ve smyslu § 87 odst. 1 písm. b) Ústavy.

5. Městský soud v Praze neshledal žádné důvody k tomu, aby se od právního názoru k charakteru usnesení vlády o přijetí krizového opatření, který vyjádřil Ústavní soud, odchýlil. Ústavní soud se sice zabýval usnesením vlády č. 215 ze dne 15. 3. 2020 zveřejněném pod č. 85/2020 Sb., o omezení volného pohybu osob, z odůvodnění usnesení Ústavního soudu je však zřejmé, že se Ústavní soud vyjádřil k charakteru usnesení o přijetí krizového opatření v obecné poloze.
6. K přezkoumání právních předpisů není Městský soud v Praze příslušný. Postup soudů na úseku správního soudnictví upravuje zejména zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 4 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy subjektem, který splňuje podmínky definice správního orgánu, dále rozhoduje o žalobách na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu a o kompetenčních žalobách. Ve správním soudnictví dále soudy rozhodnutí ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda, ve věcech politických stran a politických hnutí a o žalobách na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho součástí pro rozpor se zákonem.
7. Z uvedeného výčtu pravomoci soudů ve správním soudnictví je zřejmé, že správnímu soudu nepřísluší posuzovat a přezkoumávat právní předpis. Nedostatek pravomoci správního soudu přezkoumávat právní předpisy je svou povahou neodstranitelný nedostatek podmínek řízení.
8. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný. Protože nedostatek pravomoci správního soudu přezkoumávat usnesení vlády o krizovém opatření je nedostatek podmínek řízení, který nelze odstranit, rozhodl soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. o odmítnutí podaného návrhu. To brání soudu v tom, aby se zabýval námitkami, uplatněnými v návrhu.
9. Navrhovatel se domáhal změny předmětu řízení z usnesení vlády č. 281 z 23. 3. 2020, na usnesení vlády č. 344 ze dne 30. 3. 2020. Soud neshledal důvody pro to, aby připustil změnu předmětu řízení. „Změna“ návrhu v daném případě by v podstatě představovala novou žalobu proti zcela jinému usnesení vlády. Zejména soud přihlédl ke skutečnosti, že i nově označené usnesení vlády ze dne 30. 3. 2020 č. 334 (publikováno pod č. 142/2020 Sb.) je svou povahou a charakterem shodným usnesením vlády jako původně napadené usnesení vlády č. 281 ze dne 23. 3. 2020. V obou případech jde o usnesení vlády o přijetí krizového opatření. To znamená, že i charakter obou těchto úkonů je shodný. V obou případech jde o právní předpis, který nepodléhá přezkumu správním soudem. Změna předmětu řízení by tedy byla ryze formální.
10. Výrok o nákladech v řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.
11. Výrok o vrácení soudního poplatku je odůvodněn ustanovením § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle

něhož, byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut před prvním jednáním, soud vrátí z účtu soudu zaplacený soudní poplatek. Tyto zákonem stanovené podmínky jsou v dané věci splněny, proto soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč navrhovateli tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

### **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha dne 4. května 2020

JUDr. Hana Veberová v. r.  
předsedkyně senátu

